Аляксандр Сямёнавіч Жукоўскі

пачынальнік грамадскага музейнага руху на Слонімшчыне

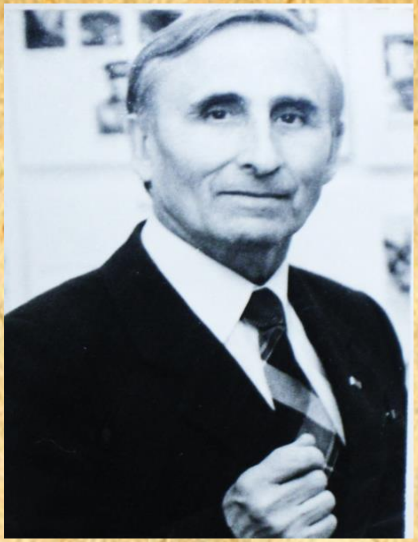

А.С.Жукоўскі

Мэта даследавання: вывучэнне сапраўднай карціны жыццёвага і творчага шляху Аляксандра Сямёнавіча Жукоўскага - педагога, краязнаўца, энтузіяста, публіцыста.

Аб’ект даследавання: А.С.Жукоўскі - пачынальнік грамадскага музейнага руху на Слонімшчыне.

Прадметам даследавання стала супастаўленне біяграфічных фактаў з сабранымі ўспамінамі.

Гіпотэза: можна меркаваць, што версіі жыцця і дзейнасці А.С.Жукоўскага, выказаныя яго роднымі, сябрамі, калегамі па працы на самай справе паўней і дакладней раскрываюць яго творчы лёс па стварэнні школьнага Народнага музея баявой і рэвалюцыйнай славы імя А.С. Жукоўскага СШ №4 г.Слоніма.

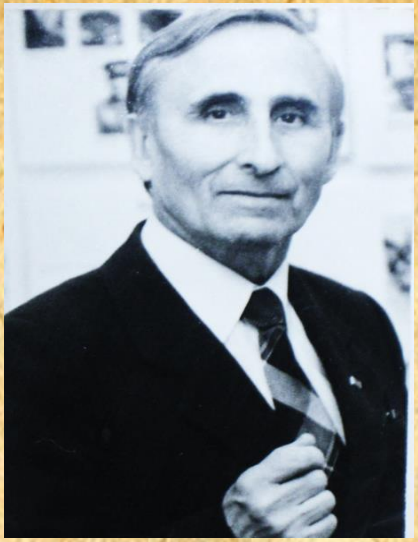

А.С.Жукоўскі

Задачы:

сабраць звесткі пра дзейнасць Аляксандра Сямёнавіча Жукоўскага;

устанавіць сувязь з родзічамі, сябрамі і калегамі Аляксандра Сямёнавіча Жукоўскага і запісаць успаміны;

стварыць відэапрэзентацыю, прысвечаную жыццю і творчасці А.С. Жукоўскага.

Метады даследавання:

- адбор;
- краязнаўча-пошукавы;
- аналіз;
- індывідуальная гутарка.

Тры браты Жукоўскія

У час сустрэчы з братам і пляменнікам А.С.Жукоўскага

Успаміны брата А.С.Жукоўскага

Першым і галоўным настаўнікам Сашы Жукоўскага быў ягоны бацька - сельскі шавец, якога ў Ашнаравічах і ў навакольных вёсках добра ведалі, як дасціпнага чалавека і выдатнага майстра. Ён вельмі хацеў, каб сын атрымаў адукацыю.

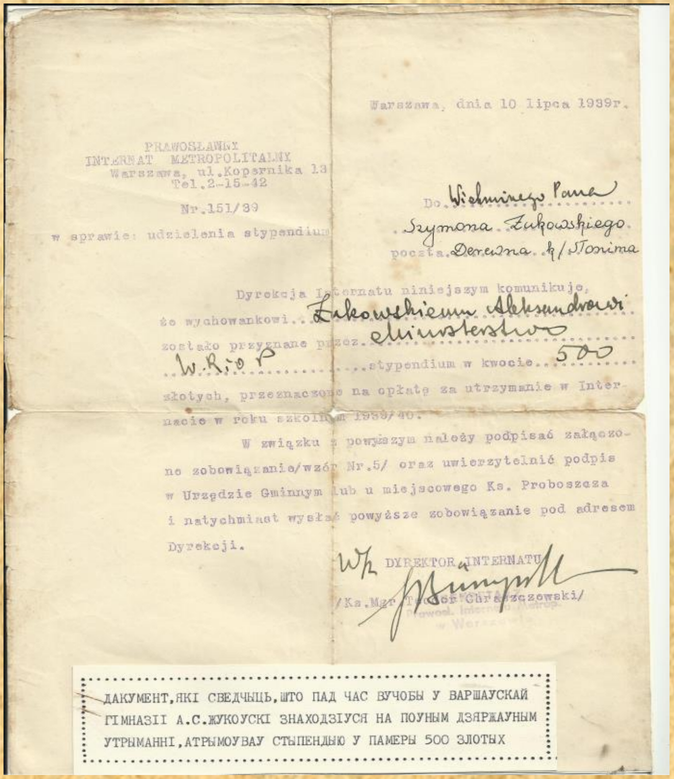

Warszawa, dnia 10 lipca 1939r.

PRAWOSŁAWNY
INTERNAT METROPOLITALNY
Warszawa, ul.Kopernika 13
Tel.2-15-42

Nr.151/39

w sprawie: udzielenia stypendium

Do Wielmożnego Pana
Szymona Żukowskiego
poczta Derewna k/Słonima

Dyrekcja Internatu niniejszym komunikuje, że wychowankowi Żukowskiemu Aleksandrowi zostało przyznane przez Ministerstwo W.R.i O.P. stypendium w kwocie 500 złotych, przeznaczone na opłatę za utrzymanie w Internacie w roku szkolnym 1939/40.

W związku z powyższym należy podpisać załączone zobowiązanie/wzór Nr.5/ oraz uwierzytelnić podpis w Urzędzie Gminnym lub u miejscowego Ks. Proboszcza i natychmiast wysłać powyższe zobowiązanie pod adresem Dyrekcji.

Wz. DYREKTOR INTERNATU
/Ks.Mgr Teodor Chraszczowski/

ДАКУМЕНТ,ЯКІ СВЕДЧЫЦЬ,ШТО ПАД ЧАС ВУЧОБЫ У ВАРШАУСКАЙ ГІМНАЗІІ А.С.ЖУКОУСКІ ЗНАХОДЗІУСЯ НА ПОУНЫМ ДЗЯРЖАУНЫМ УТРЫМАННІ,АТРЫМОУВАУ СТЫПЕНДЫЮ У ПАМЕРЫ 500 ЗЛОТЫХ

Таму спачатку хлопчык скончыў сямігадовую польскую школу ў вёсцы Дзераўная, а потым здаў уступныя экзамены ў польскую дзяржаўную гімназію імя Т. Касцюшкі № 922 у г.Слоніме. Паколькі плаціць за навучанне Жукоўскі не мог, таму за дзяржаўны кошт ён паступіў у гімназію № 5 Ю.Панятоўскага ў Варшаве.

Калі вярнуўся на радзіму, паступіў у першую беларускую сярэднюю школу, якую закончыў экстэрнам, датэрмінова здаў усе экзамены.

Педагагічны шлях

- Дзяржаўны беларускі педагагічны інстытут;
- загадчык Ашнаравіцкай пачатковай школы;
- Ёцкавіцкая, Горкаўская школы на Дзятлаўшчыне;
- дырэктар Вішаўскай школы;
- дырэктар Чамяроўскай васьмігадовай школы на Слонімшчыне.

Першы выпуск Чамяроўскай школы

У вёсцы Чамяры напачатку 1960-х гадоў Аляксандр Жукоўскі пачаў збіраць першыя звесткі пра гісторыю роднага краю.

1964 годзе Аляксандр Жукоўскі стаў працаваць настаўнікам гісторыі ў СШ№ 4 г. Слоніма.
Але і тут ён займаўся не толькі педагогікай, але і краязнаўчай, музейнай справай. Створаны ім музей да сённяшніх дзён лічыцца адным з найлепшых школьных музеяў Рэспублікі Беларусь.

А.С.Жукоўскі ў музеі СШ №4 г.Слоніма

Памятны абеліск у двары школы ўзведзены дзякуючы намаганням Аляксандра Сямёнавіча

А.С.Жукоўскі спяшаецца на працу

Дзякуючы Аляксандру Сямёнавічу Жукоўскаму, Савету музея ўдалося ўстанавіць 55 прозвішчаў савецкіх воінаў, якія загінулі падчас вайны на тэрыторыі Беларусі.

А.С.Жукоускі з членамі Савета музея

Ён жыве ў тысячах лістоў, якія пасылаў у Расію і Казахстан, у Польшчу і Канаду, прыносячы людзям радасць і надзею.

Да сённяшняга дня ў музей ідуць лісты ад ветэранаў з Расіі і Узбекістана, Малдовы і Беларусі.

У іх настойлівая просьба і патрабаванне да школы і гарадскіх улад увекавечыць імя Аляксандра Сямёнавіча Жукоўскага. Ён павінен вечна жыць у сэрцах нашчадкаў. Ён мае на гэта права.

А.С.Жукоўскі з вучнямі

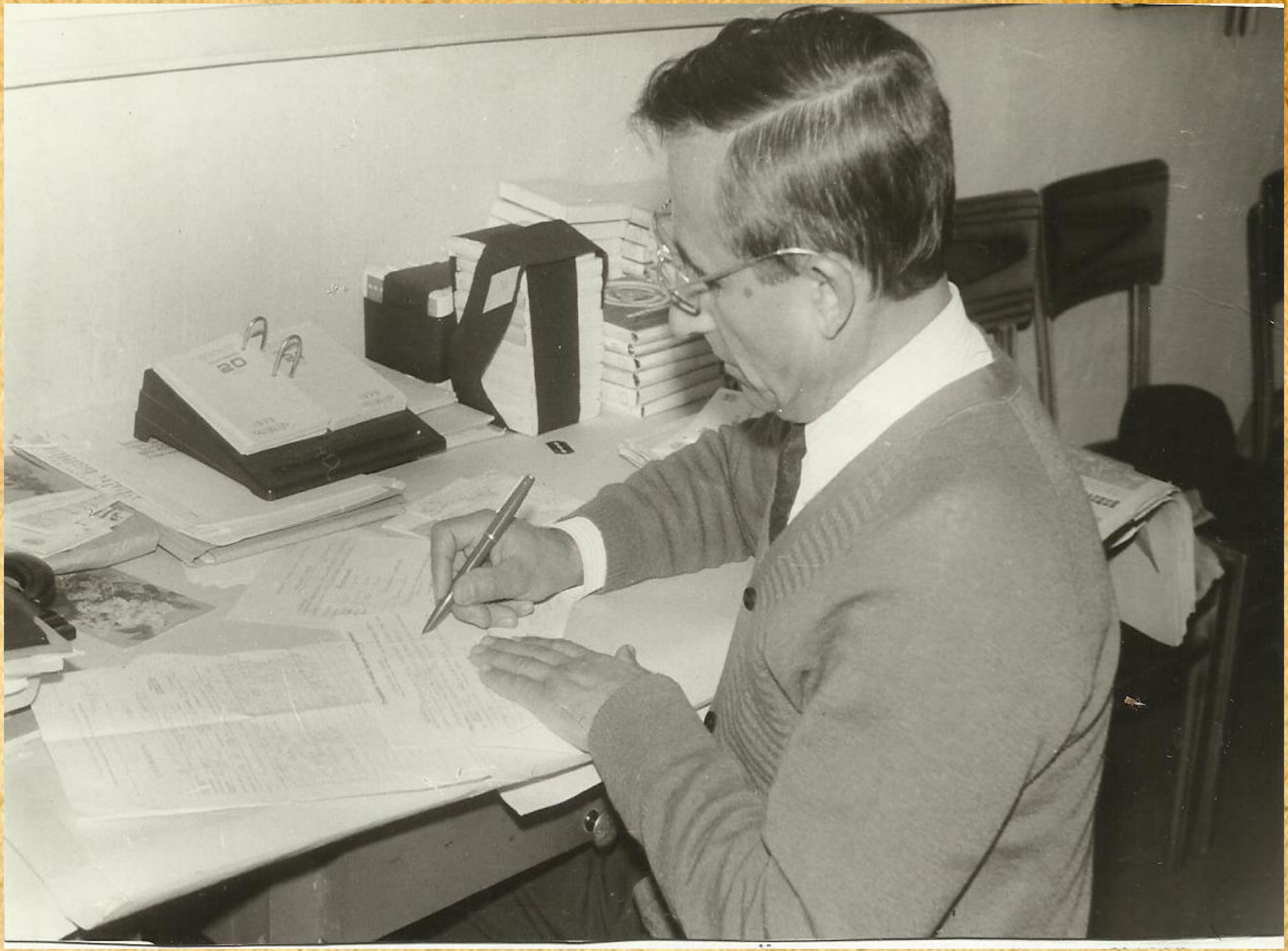

А.С.Жукоўскі ў рабочым кабінеце

А.С. Жукоўскі сярод сваіх выпускнікоў

ГРАМОТА

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

Почетная ГРАМОТА

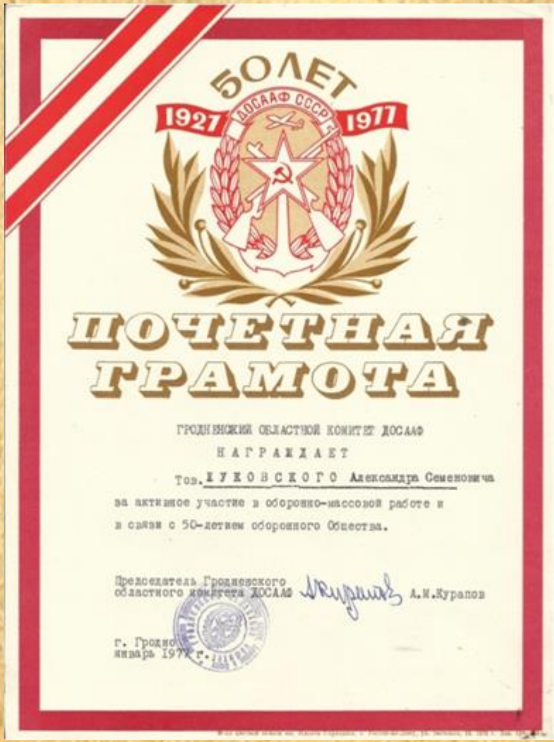

50 ЛЕТ ДОСААФ СССР 1927 1977

ПОЧЕТНАЯ ГРАМОТА

ГРОДНЕНСКИЙ ОБЛАСТНОЙ КОМИТЕТ ДОСААФ

НАГРАЖДАЕТ

Тов. ЖУКОВСКОГО Александра Семеновича

за активное участие в оборонно-массовой работе и в связи с 50-летием оборонного Общества.

Председатель Гродненского областного комитета ДОСААФ А.М.Курапов

г. Гродно январь 197? г.

Пры жыцці Аляксандр Жукоўскі быў узнагароджаны шматлікімі нагруднымі знакамі, медалямі, граматамі, у тым ліку і граматай Савета Міністраў СССР.

У 1990 годзе яму было прысвоена ганаровае званне заслужанага работніка культуры Беларусі.

УКАЗ
ПРЕЗИДИУМА ВЕРХОВНОГО СОВЕТА БЕЛОРУССКОЙ ССР

О присвоении тов. Жуковскому А.С. почетного звания "Заслуженный работник культуры Белорусской ССР"

===

За большие заслуги по увековечению памяти участников освобождения Белоруссии от немецко-фашистских захватчиков в период Великой Отечественной войны 1941 - 1945 гг., широкой пропаганде их подвигов присвоить организатору и руководителю совета народного музея революционной и боевой славы средней школы N 4 имени П.И. Батова гор. Слонима тов. Жуковскому Александру Семеновичу почетное звание "Заслуженный работник культуры Белорусской ССР".

Председатель Верховного Совета Белорусской ССР Н. ДЕМЕНТЕЙ

22 ноября 1990 г., г. Минск.
N 418-XII.

Журналісцкая дзейнасць
А.С. Жукоўскага

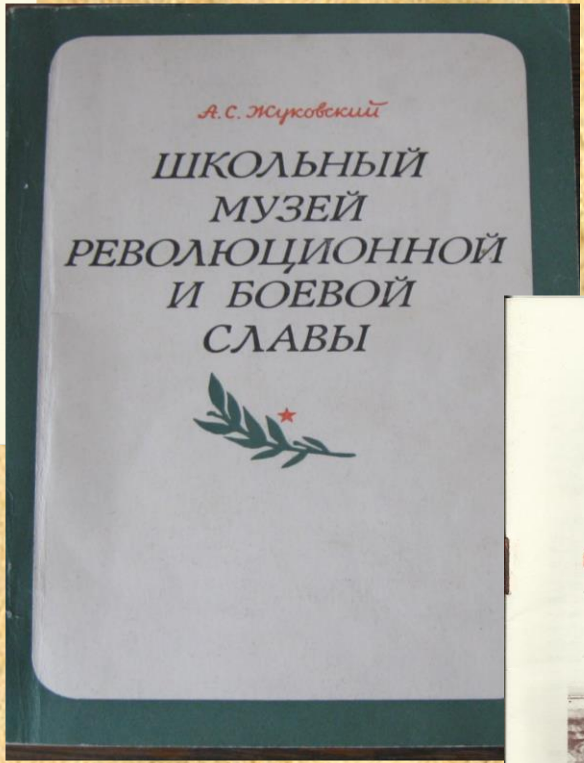

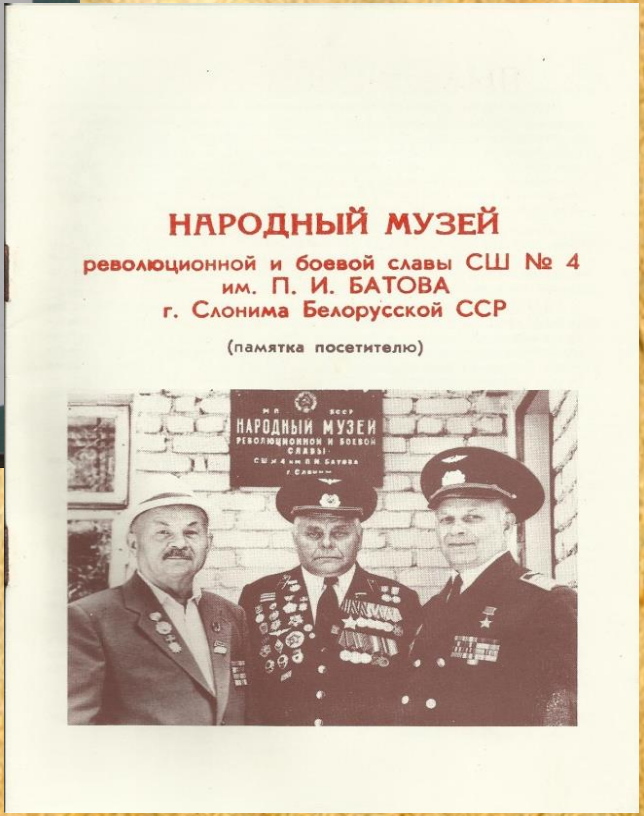

Але ён жыве ў памяці людзей, якія яго ведалі ці толькі чулі пра яго, якім ён дапамог знайсці магілу бацькі, брата, якія загінулі ў гады вайны на зямлі Слонімшчыны.

Усе запісы ў кнізе водгукаў сведчаць пра тое, што справу, якой А.С.Жукоўскі прысвяціў усё сваё жыццё, працягваюць яго паслядоўнікі і вучні. Пісаць пра такога чалавека складана, таму што такіх фанатаў, бязмерна ўлюблёных у сваю справу, адзінкі ў рэспубліцы.

А пісаць неабходна, каб новае пакаленне людзей ведала, што жыў на Гарадзеншчыне такі чалавек, энтузіяст-краявед, які прысвяціў сваё жыццё таму, каб ніхто не быў забыты і нішто не было забыта з гісторыі роднага краю.

Сучасны музей!